

Proletari din toate țările, uniți-vă!

FLACĂRA 12

Anul XIV nr. 12 (512) — 23 martie 1965

Biblioteca Cent.ă
Regională
Deva

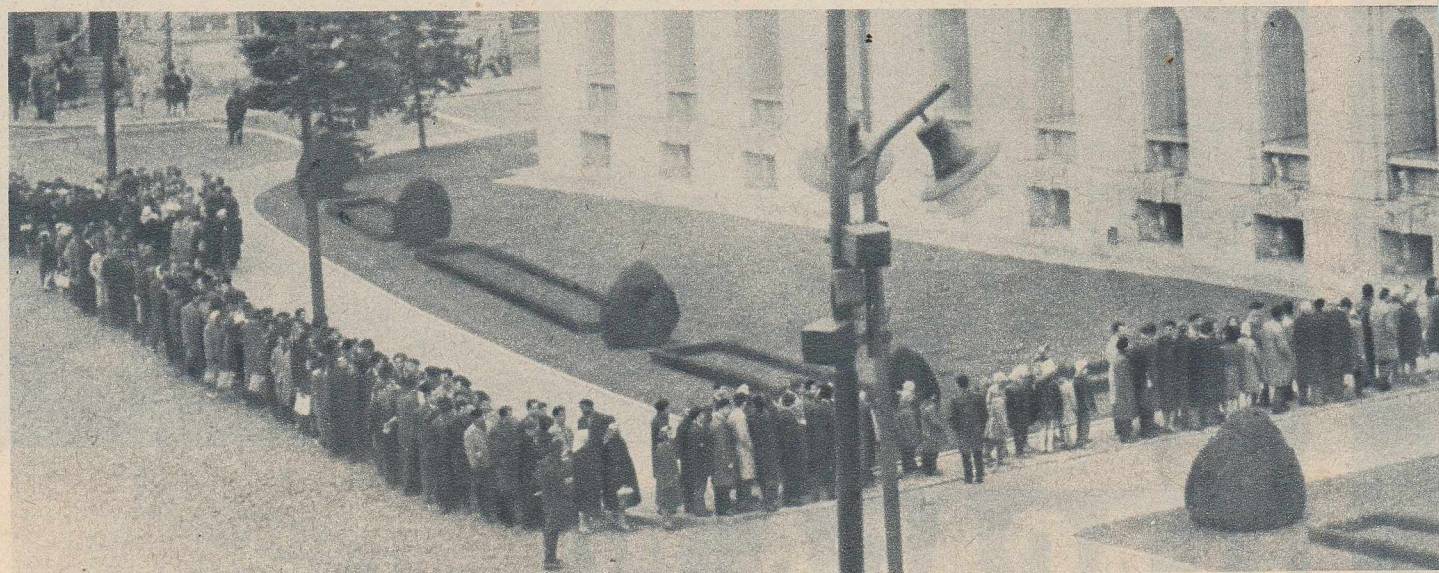
COMUNICAT

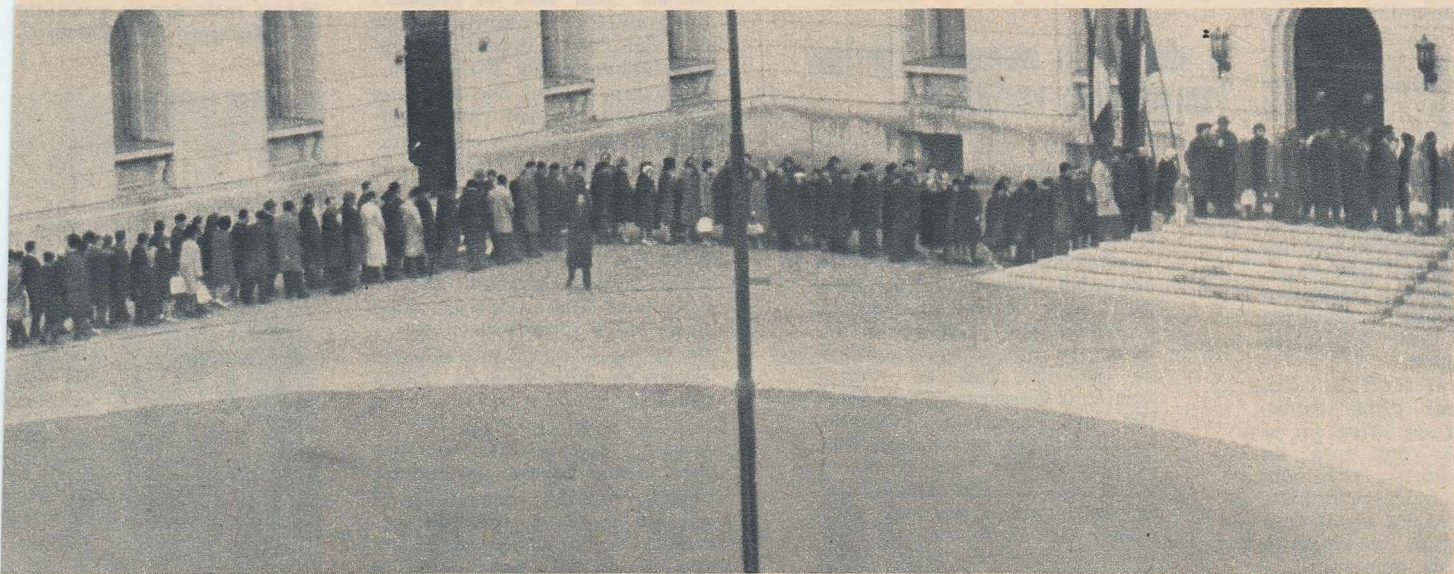
Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri ale Republicii Populare Române anunță cu adîncă durere încetarea din viață, în ziua de 19 martie, orele 17 și 43 minute, după o boală grea, a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Române, fiu credincios al clasei muncitoare și al poporului român, conducătorul iubit al partidului și poporului nostru.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI
MUNCITORESC ROMÂN

CONSILIUL DE STAT
AL REPUBLICII
POPULARE ROMÎNE

CONSILIUL DE MINIȘTRI
AL REPUBLICII
POPULARE ROMÎNE

ZILE DE DOLIU

Conducătorii de partid și de stat la catafalcul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

UN OM DE MARE OMENIE

La orice om se constată o strinsă legătură între diversele însușiri care-i alcătuiesc personalitatea. Căci ființa umană reprezintă o unitate desăvârșită, ale cărei elemente alcătuitoare se condiționează și se influențează unele pe altele. În cazul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, a cărui moarte neașteptată îndoliază întreaga țară, această unitate s-a realizat încă din anii adolescenței și ai tinereții într-un mod elocvent.

Inteligența și sensibilitatea lui innăscute s-au dezvoltat mai întâi în mediul familial; sărăcia și suferința i le-au ascuțit și mai mult, făcându-l să înțeleagă și să simtă, prin experiența sa proprie, realitatea nedreptății sociale, a asupririi și exploatării sub orinduirea politică de atunci.

Au venit anii răzvrătirii din ce în ce mai dirse contra exploatarelor de orice fel și de oriunde. A venit însă, de timpuriu, ajutorul ideologic al doctrinei marxist-leniniste, care a cimentat cu argumente de ordin științific convingerile pe care viața de muncitor i le insuflase.

Format în asemenea condiții, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a devenit, abia trecut de pragul primei tinereți, conducătorul mișcării muncitorești din țara noastră, iar după eliberare, exponentul cel mai au-

torizat al năzuințelor întregului popor român.

O durere profundă ne stăpânește astăzi pe toți: am pierdut un om de mare omenie, un eminent bărbat de stat, scumpul nostru tovarăș și îndrumător Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Acad. prof. Iorgu IORDAN
vicepreședinte al Academiei
R. P. Române

II VOM CINSTI MEMORIA LUPTÂND PENTRU CAUZA PARTIDULUI

Ca vechi ceferist la întreținerea trenurilor, apoi ca muncitor la „Grivița roșie”, unde lucrez ca sudor de peste 25 de ani, am simțit, întotdeauna și de aproape, cum bătea pentru noi inima caldă de luptător pentru cauza clasei muncitoare a tovarășului Gheorghiu-Dej. În aceste momente ne amintim de grija pe care a arătat-o tovarășul Gheorghiu-Dej față de cei ce muncesc, conducându-ne pe un drum plin de victorii. Noi, care lucrăm în uzina de trecutul căreia sînt strîns legate cele mai mari lupte ale clasei muncitoare, conduse nemijlocit de tovarășul Gheorghiu-Dej, ne exprimăm hotărîrea de a cinsti, prin noi realizări, cauza pentru care a luptat tovarășul Gheorghiu-Dej, strîngînd și mai mult rîndurile în jurul partidului.

Tudose DUMITRU
sudor, uzinele „Grivița roșie”

NE STRÎNGEM RÎNDURILE

Durerea noastră este nemărginită. Rostim cuvintele și nu le putem crede: tovarășul Gheorghiu-Dej nu mai este printre noi. Îl revăd și acum în anii grei ai ilegalității, cînd ne îmbărbăta și ne conducea lupta cu dîrzenie și cu un calm fără de seamăn; îmi amintesc de pătura pe care ne-a dat-o să ne învelim în nopțile înghețate ale Doftanei — după cum îl văd parcă aieveau venind în mijlocul muncitorilor fabricii noastre, strîngîndu-le mîna cu bineștiuta sa căldură.

Cel mai iubit fiu al poporului nostru, cel care a condus cu atîta fermitate și înțelepciune lupta pentru socialism, cel pe care l-am simțit clipă de clipă lîngă noi, a încetat din viață — dar a rămas totuși mai departe alături de noi. Citim cu emoție ultimele cuvinte pe care le-a adresat poporului nostru și ne angajăm să-i cinstim memoria luptînd mai departe, punînd întreaga noastră capacitate și energie în slujba idealului socialist. Ne strîngem, în aceste zile de durere, mai strîns în jurul partidului nostru, ne angajăm să luptăm pînă la ultima suflare pentru cauza partidului.

I. STEINBACH
director al Fabricii de confecții
și tricotaje-București

Pe mii de chipuri aceeași durere. Toate inimile s-au cutremurat de năprasnica veste a încetării din viață a tovarășului Gheorghiu-Dej. Pe tot cuprinsul țării, la orașe ca și la sate, bătrîni și tineri se reculeg în amintirea conducătorului iubit. Fotografii noastre înfățișează cîteva instantanee surprinse de fotoreporterii „Flacării”.

NATIONAL

„AM ȘI ACUM VIE ÎNFĂȚIȘAREA SA, PRIVIREA SA CALDĂ ȘI PĂTRUNZĂTOARE”

Îmi reamintesc cu emoție de ședința solemnă de inaugurare a Academiei R.P. Române, din 1948, când tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej ne-a vorbit cu atîta căldură și înțelepciune despre știința care trebuie să înceteze a mai fi privilegiul unui mănunchi de oameni, și să devină un bun al poporului, să servească construcției noii societăți, socialiste.

Tovarășul Gheorghiu-Dej a sprijinit în toate împrejurările realizarea obiectivelor de onoare puse științei de către partid în patria noastră. Personal, am fost totdeauna impresionat de modul profund în care el înțelegea esențialul în structura și viața institutelor de știință și a oamenilor de știință.

Am și acum vie înfățișarea sa, privirea sa caldă și pătrunzătoare, expresia feței sale, atît de apropiate tuturor celor care l-au cunoscut.

Neatîns de rugina timpului va rămîne pentru noi exemplul întregii sale vieți, datorite luptei eroice pentru eliberarea clasei muncitoare și făurirea socialismului în patria noastră.

Acad. prof. dr. Șt. MILCU
vicepreședinte al Academiei
R. P. Române

AM AVUT CINSTEA SĂ VORBESC CU TOVARĂȘUL GHEORGHIU-DEJ

Mă aflam, în 1962, cu un grup de turiști la Brașov. La un moment dat, în holul hotelului Carpați a apărut tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Toată lumea s-a strîns în jurul său. Eu am rupt dintr-o glastră o floare și i-am înmînat-o. Mi-a strîns mina mulțumindu-mi și a stat îndelung de vorbă cu noi.

În 1964 eram ghid în sectorul industriei ușoare din Expoziția realizărilor economiei naționale. Tovarășul Gheorghiu-Dej a vizitat expoziția în ajunul celei de-a 20-a aniversări a eliberării patriei. S-a oprit și în sectorul nostru și, zîbindu-mi prietenos, m-a întrebant:

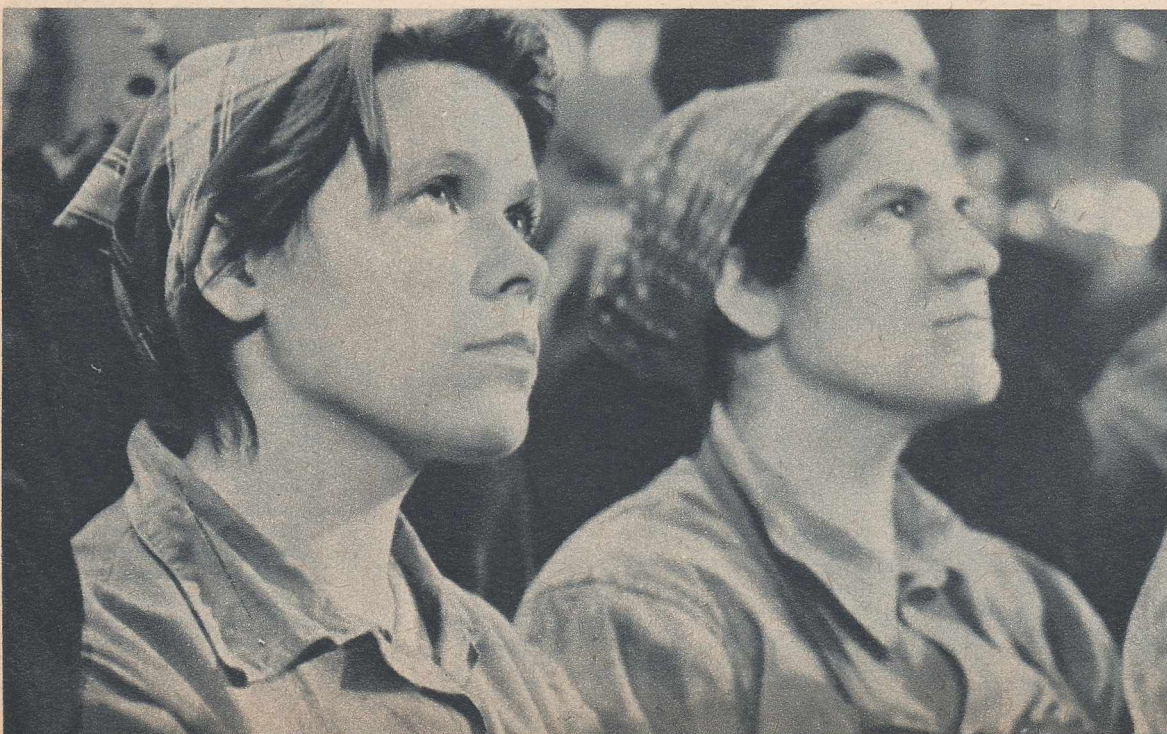
— Cum se lucrează la voi în fabrică?

Am povestit atunci despre utilajul nou, de înaltă tehnicitate, despre metodele moderne de muncă, despre lupta noastră pentru calitate, despre halele noi. Tovarășul Gheorghiu a ascultat tot timpul cu atenție, manifestînd interes față de munca și realizările noastre.

Eu, simplă salariată de la „Mătasea populară”, am avut cîntea și bucuria să vorbesc cu tovarășul Gheorghiu-Dej de două ori. Faptul acesta face și mai grea durerea mea. Pier-

ZILE DE DOLIU NAȚIONAL

derea noastră e nespusească și mare. Cu toții vom păstra în suflet, mereu vie, imaginea scumpului nostru conducător. Vom munci fără preget strâns uniți în jurul partidului pentru desăvârșirea idealurilor care rora le-a închinat întreaga sa viață.

Maria CONSTANTINESCU

CHIPUL SĂU SE CONTOPEA CU MARILE NOASTRE REALIZĂRI SOCIALISTE

Cînd posturile noastre de radio au transmis — prin voce dramatică, strangulată de emoție, a crainicului — tristă veste, am avut pentru o clipă senzația că și inimile noastre au încetat să bată. Era greu de crezut, greu de conceput, imposibil de înțeles. Ne-a coplesit durerea și am lăsat mințile să ne cadă neputincioase. Dar tot numai pentru o clipă.

L-am revăzut atunci, cu ochii minții, pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. L-am revăzut în loja teatrului unde a asistat în 1948, la premiera „Scrisorii pierdute”. L-am revăzut stînd de vorbă atît cu artiștii amatori, cît și cu noi, membrii juriilor festivalurilor de amatori; i-am revăzut chipul luminat de un zîmbet cald, apropiat, chipul pe care se oglindea marea sa înțelepciune și omenie. Chipul acesta se contopea în mintea noastră cu marile realizări socialiste ale celor două decenii, cu însăși istoria demnă a acestor două decenii.

Numele iubitului nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu-Dej va rămîne înscris nu numai în memoria noastră, ci în fiecare din înfăptuirile spre care a condus poporul nostru cu atîta fermitate și înțelepciune.

Costache ANTONIU
artist al poporului

AȘA CUM NE-A ÎNDEMNAT

O mare durere încearcă în aceste zile inima poporului nostru. A plecat dintre noi cel ale cărui gânduri generoase și înțelepte le simțeam lingă noi în munca de zi cu zi. Alături de toți oamenii muncii, intelectuali patriei erau mîndri și emoționați de faptul că tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej le urmărea cu interes fierbinte, plin de dragoste părintească, activitatea.

Îmi va rămîne veșnic vie în minte și în inimă o zi din vara lui 1956, cînd conducătorul nostru iubit, aflat în vizită pe șantierul arheologic de la Histria, a venit în mijlocul echipei noastre ce lucra atunci la filmul „Histria”, interesîndu-se îndeaproape de munca cineștilor, de intențiile lor artistice.

Durerea, oricît de crîncenă, nu ne poate înfrînge voința. Ne aflăm strîns uniți în jurul partidului și guvernului, „în slujba cauzei nobile a socialismului și a păcii”, așa cum ne-a îndemnat, în ultimul său mesaj, scrisoarea adresată Marii Adunări Naționale.

Ion BOSTAN
regizor, studioul „Alex. Sahla”

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

La tribuna din Piața Aviatorilor în timpul unei demonstrații a oamenilor muncii.

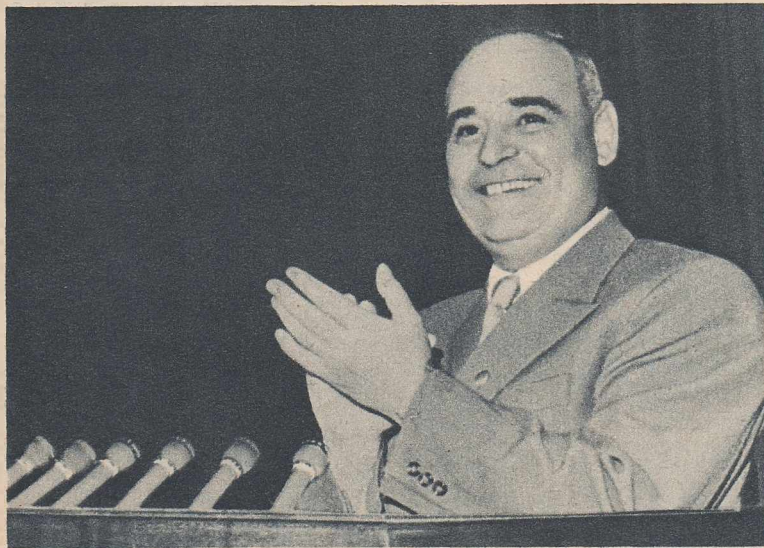
GHEORGHE G

Dirz, neînfricat, acuzatul acuză. Tovarășul Gheorghiu-Dej la procesul de la Craiova (1934).

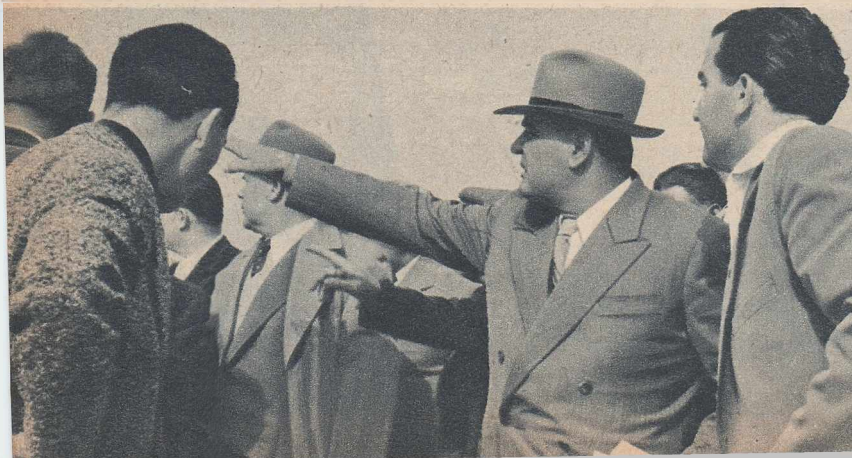
Poporul însetat de libertate, tovarășul Gheorghiu-Dej îi vestește formarea primului guvern democrat din istoria țării.

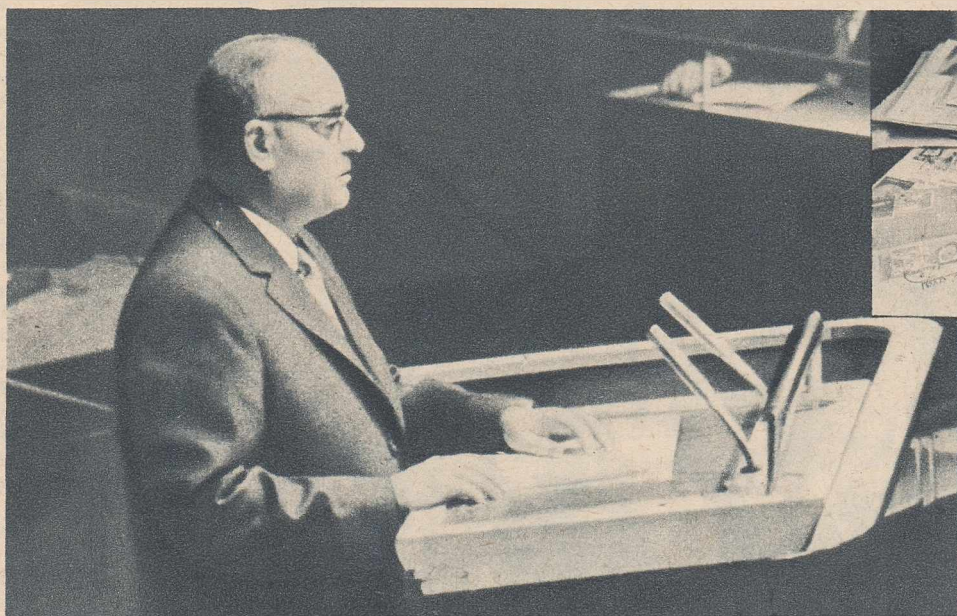
De la tribuna celui de-al treilea Congres al partidului, conducătorul iubit îi înflăcărează pe oamenii muncii în frunte cu comuniștii la luptă neobosită pentru desăvârșirea construcției socialismului în patria noastră.

Întâlnire cu copiii pe plaiuri bănățene (Gnabăț — regiunea Banat).

Pe șantierul de construcție a unui obiectiv industrial din Oltenia.

GHEORGHIU-DEJ

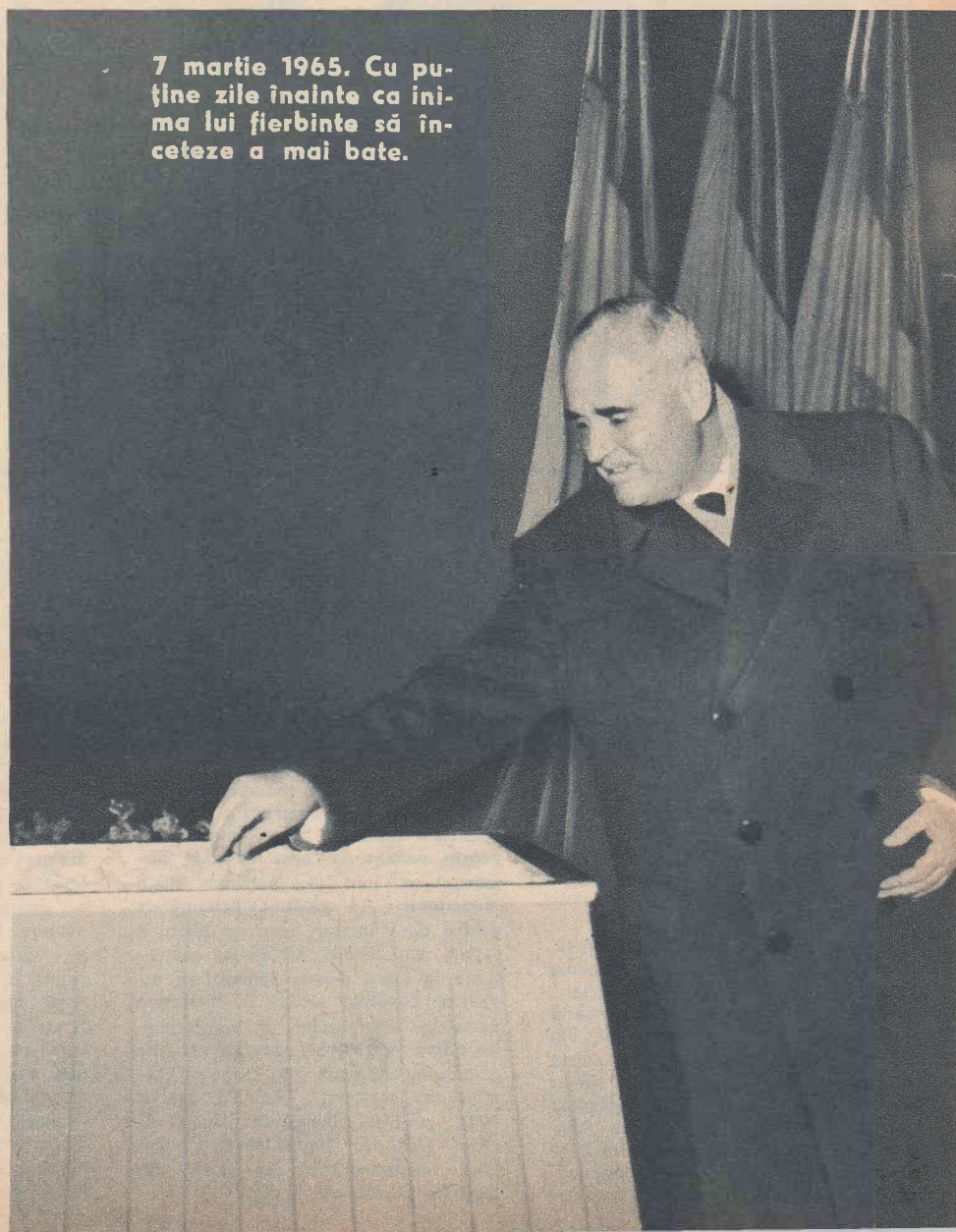

La New York, cu prilejul celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a O.N.U., tovarășul Gheorghiu-Dej expune politica Republicii Populare Române de înlăptuire a marilor idealuri de pace și colaborare internațională. Mii și mii de scrisori sosite din țară exprimau aprobarea unanimă a poporului nostru.

naie de sărbătoare, cu pîine și sare, țărani moldoveni primesc oaspeți pi : tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și alți conducători de partid și at.

Printre constructorii ai Hidrocentralei de pe Argeș.

7 martie 1965. Cu puține zile înainte ca inima lui fierbinte să înceteze a mai bate.

Martie 1945. Țăranii muncitori din Uzun intră cu plugurile în pământurile moșierești.

Martie 1965. 10 armăsari de oțel se îndreaptă spre tarlalele țăranilor cooperatori din Uzun.

LA UZUN, acum 20 de ani și azi

Avem în față două fotografii. Ambele sînt făcute în același sat din cîmpia Dunării : la Uzun. Prima, acum 20 de ani — a doua mai zilele trecute. Valoarea lor artistică poate e discutabilă. Dar cea de documente, oglindind două momente diferite ale istoriei anilor noștri de viață liberă, prezintă netăgăduite semnificații majore.

Pornim de la prima. Martie, 1945. Uzunul, ca toate satele din România unde erau mari proprietari funciare, se pregătea să-și croiască soartă nouă. 300 de familii țărănești din acest sat dunărean n-aveau o palmă de pămînt, în vreme ce un singur moșier — din cei 5 cîți avea Uzunul — stăpînea peste 500 de ha. Oameni care din tată în fiu munciseră pe pămîntul care nu era al lor, care au fost siliți să trăiască la periferia

vieții, au hotărît, la chemarea Partidului Comunist, să schimbe traiul de ciine pe trai de om.

În fruntea clasei muncitoare Partidul Comunist Român a condus neînfricat lupta țărănimii muncitoare pentru pămînt. În acea neuitată primăvară a lui '45, partidul clasei muncitoare a alcătuit nenumărate echipe de muncitori care au împînzit satele, au chemat țărănimia muncitoare la lupta pentru pămînt, au organizat comitete sătești și, împotriva partidelor burgheziei și moșierimii, împotriva gloanțelor regelui și ale guvernului Rădescu, au intrat pe pămînturile moșierești. La 23 martie 1945 guvernul democrat adus la cirna țării prin lupta maselor populare, consfințea acest act istoric prin legiferarea reformei agrare.

În acele zile la Uzun, Marin P. Roșu, Ion I. Radu, Ion M. Ștefan, Alexandru Gh. Andrei și mulți, foarte mulți săteni — pălmași sau oameni cu pămînt puțin — au intrat pe moșii și le-au împărțit. Le-au măsurat cu piciorul de-a lungul și de-a latul și au avut grijă ca nimeni din cei îndreptății să nu rămînă fără pămînt. Marin P. Roșu împreună cu alți săteni, pentru a nu greși cu o palmă la împărțirea moșiei n-au măsurat pămîntul numai cu piciorul, ci și cu o unitate de măsură mai precisă, cu un lanț de uz casnic. Au fost ajutați la această măsurătoare dreaptă de un grup de muncitori care veniseră anume la Uzun pentru a-i ajuta pe frații lor de la țară să intre în posesia pămînturilor pe care le-au lucrat din tată în fiu.

În focul luptei pentru înfăptuirea pe cale revoluționară a reformei agrare s-a încheiat alianța dintre clasa muncitoare și țărănimie.

Anii care au urmat au schimbat în tot mai bine viața lui Marin P. Roșu, a consătenilor săi, a tuturor țăranilor muncitori din România. Pornind pe calea arătată de Partidul Muncitoresc Român, țăranii muncitori din acest sat dunărean au întemeiat apoi o unitate agricolă socialistă. Cooperativa agricolă de producție a urcat Uzunul, ca și toate satele patriei, pe noi trepte ale progresului și civilizației. Socialismul a modificat esențial felul de a munci și a trăi al satelor noastre. Cîmpiile mănoase ale Uzunului sînt lucrute azi cu tractoare și mașini agricole moderne. Fapt pentru care holdele din Uzun și din celelalte sate ale patriei rodesc tot mai mult. La Uzun s-au petrecut fapte cunoscute în toată lumea noastră rurală : școli noi, electricitate, dispensar medical. Oamenii și-au dărîmat colibe acoperite cu stuf și s-au mutat în case noi, de cărămidă. La Uzun, ca în nenumărate sate, deasupra caselor țărănești sînt numeroase antene de radio și televizoare. Țăranii cooperatori de aici folosesc știința agronomiei în slujba recoltelor bogate ; se îmbracă mai bine, se hrănesc mai bine, se instruesc.

Acum, în zilele din urmă, cînd am fost la Uzun, l-am vizitat pe Marin P. Roșu, unul din veteranii care au luptat în '45, pentru ca pămîntul să fie al celor ce-l muncesc. Azi omul acesta a pornit spre bătrînețe. Este membru al cooperativei agricole de producție. În ziua cînd am fost oaspeții dumisale, veneau spre Uzun în coloană, tractoarele. Gazda a vrut să ne dea o informație precisă : „E brigada a 17-a de la S.M.T. Călugăreni. Toți băieții din brigadă sînt de la Uzun. Fiindcă-s de-ai noștri, avem pretenții. Le cerem numai lucrări de-a-ntîia. Sînt băieți buni ; am auzit eu pe președintele cooperativei noastre astă-toamnă, la arăturile adînci, cum le-a spus : «Bravo băieți ! Ați arat minunat. Din partea mea v-am dat calificativul foarte bine». Am și eu un nepot la S.M.T. Călugăreni. Mă deservește, cum se zice. l-am spus : dacă nu mă deservești cum scrie la carte, pun vorbă pe lingă președinte să-ți scadă cu două puncte calificativul. Vreau să-l văd cum mă deservește acp', la însămînțările de primăvară. Că avem toate condițiile : și tractoare puternice, și mașini bune, și sămînță aleasă. Nu mai sîntem în 1945. Anul trecut cooperativa noastră a obținut de pe întreaga suprafață cultivată cu porumb 2.940 kg boabe de pe fiecare hectar. Zicem ca nici în acest an să nu scoatem mai puțin”.

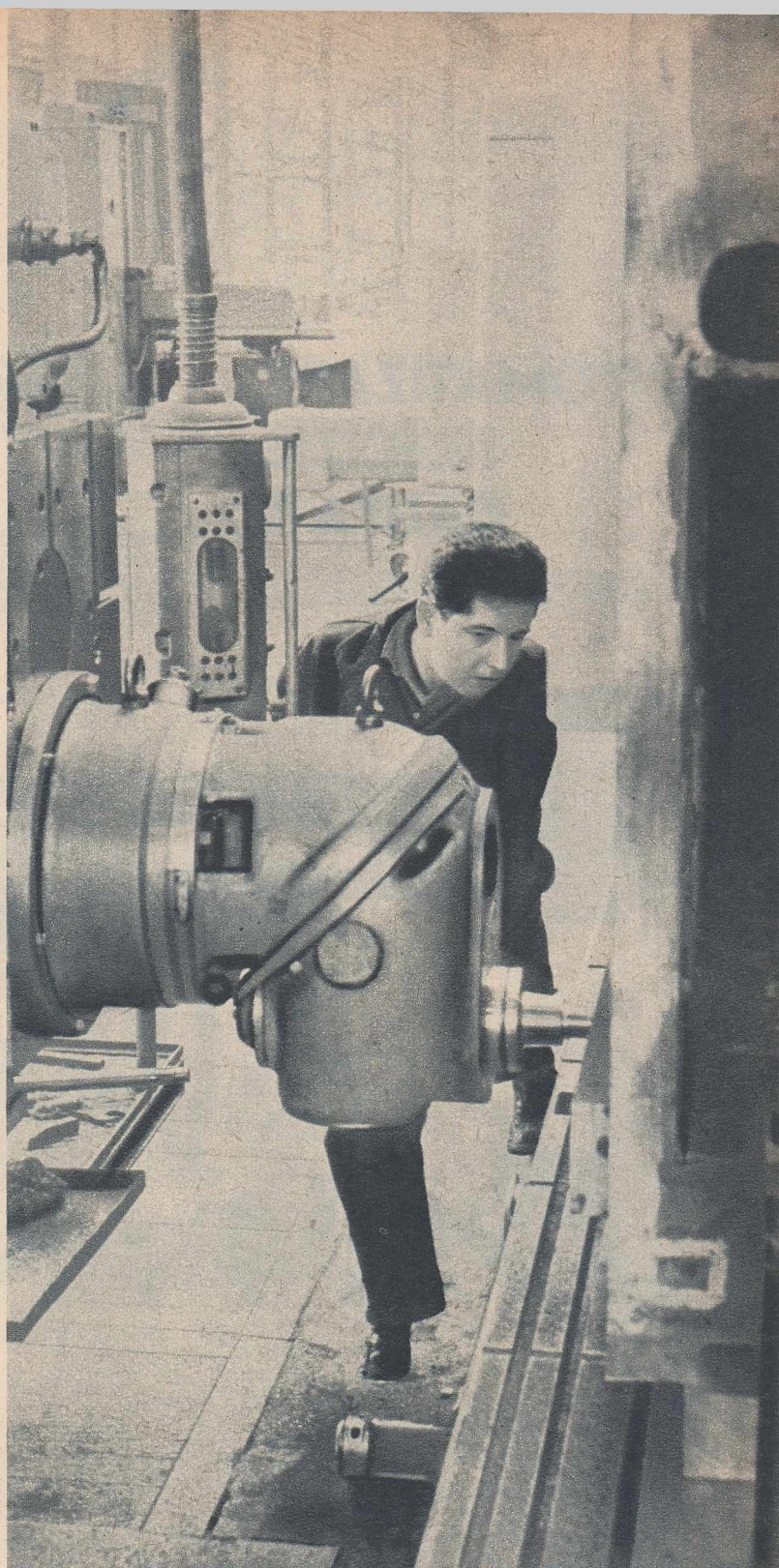
Așa zic mulți țărani, multe unități agricole socialiste. Avem condiții să sporim recoltele patriei. Pe ogoarele României vor lucra în acest an mai multe tractoare, mai multe mașini agricole. Amintim cîteva cifre : 81.500 tractoare, 66.000 semănători mecanice, 36.000 combine pentru păioase. Semește de soi, de mare productivitate, cantități tot mai însemnate de îngrășăminte, cadre cu bună pregătire în știința lucrării pămîntului vin în sprijinul înfloririi agriculturii noastre socialiste.

Toate acestea le găsim în majoritatea satelor noastre. Toate acestea le-am găsit și la Uzun, satul lui Marin P. Roșu, care în martie 1945 i-a spus boierului : „Domnule Ilie, steaua dumitale apune. Răsare a mea. Nu-ți convine. Nu-i nimic. Mie îmi convine”.

George CIUDAN

Deși foarte tânăr,
Stancu Dumitru
conduce o mașină
complexă.

AUTOMA- TIZARE, PRECIZIE, CALITATE

Pușini dintre cei care au văzut la Expoziția economiei naționale strungul carusel știau că acest agregat se fabrică pentru prima oară în România. Dar nu numai caruselul ci și multe alte tipuri de mașini care realizează adevărate performanțe tehnice datorită calităților lor. Ele simplifică mult munca omului, dar și acesta la rîndul lui trebuie să cunoască tainele noilor mașini. Iată probleme despre care e vorba în rîndurile de față...

Operdea uriașă, albastră, ca o cortină de teatru, ne barează calea la intrare. Apoi, deodată, împinsă ca de o mîină nevăzută, perdeaua se umflă de curentul stîrnit de ușa deschisă și ne lasă să pătrundem într-o hală, în care privirile noastre se pierd. Ochiul nu poate controla dintr-o singură privire dimensiunile acestui paralelipiped de sticlă, metal și beton, cu tavanul care se sprijină pe coloane suple de metal vopsite într-un verde crud. Din exterior se revarsă atîta lumină încît acele expometrelor noastre tind către o luminozitate maximă. Aici, mai mult ca în orice altă uzină, ai senzația acută a dimensiunilor care te copleșesc. Agregate de mari dimensiuni se înșiră în ordinea procesului de producție. Încă din toamna trecută ne hotărîsem să mergem în vizită la... carusel. Voiam să cunoaștem mai îndeaproape această mașină care la Expoziția realizărilor economiei naționale strîngea zilnic în jurul ei mii de vizitatori. Iată-ne deci la fața locului. In-

AUTOMATIZARE, PRECIZIE, CALITATE

le minuiesc trebuie să fie peste media obișnuită. De aceea noi am supus oamenii noștri unui proces obligatoriu de calificare și inițiere în cercuri conduse de ingineri și tehnicieni.

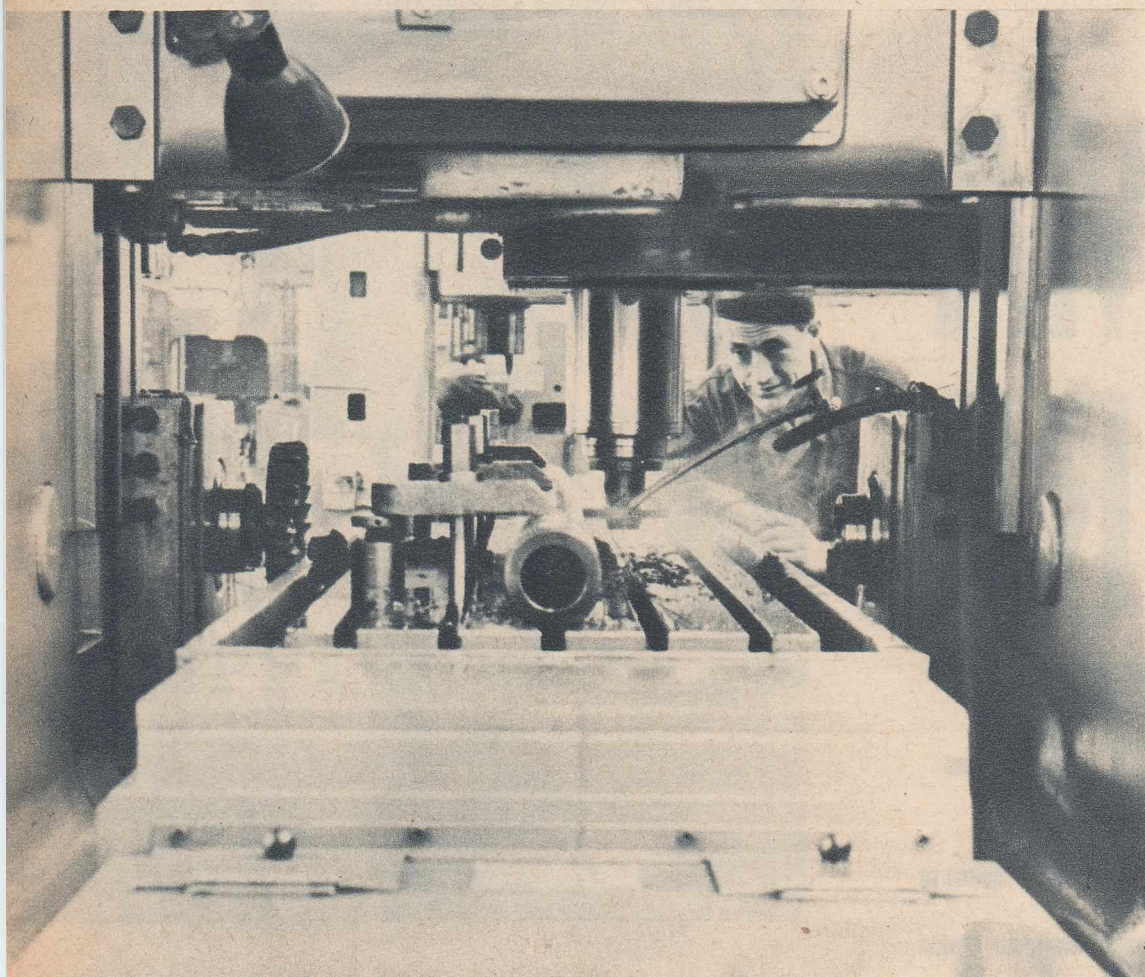
— Și acum despre tipurile de strunguri carusel...

— Din nou o precizare: aceste tipuri de mașini s-au fabricat în anul 1962 pentru prima oară în România. Caruselul de $\varnothing 2.500$ a fost văzut la expoziție. Un alt tip, $\varnothing 1.250$, este cunoscut de acum și peste hotare. El a fost

nează efortul celui care lucrează. Muncitorul nu mai este obligat să facă manevrări manuale la mașină, aceste operații îndeplindu-le servomotoarele. Automatizarea asigură creșterea productivității, iar precizia maximă calitate maximă. În sfârșit multiplele posibilități tehnologice asigură execuția unei game mari de operații necesare proceselor tehnologice complexe.

★

Într-o uzină ca aceasta, care produce mașini-unelte complexe, cu un înalt grad de

Productivitate înaltă, o cerință a industriei moderne, este asigurată din plin la această freză portală care execută repere pentru mașina orizontală de alezat și frezat de $\varnothing 95$.

terlocutorul nostru la Fabrica de mașini-unelte și agregate București a fost inginerul șef Nicolae Anghel. Răspunsurile sale au debutat cu o precizare:

— Nu poți construi mașini de mare tehnicitate fără să ai muncitori de înaltă calificare și o producție perfect organizată cu utilaje de un nivel tehnic corespunzător. Această ultimă idee vă spune totul despre utilajele cu care este înzestrată uzina noastră. (Fotografiile completează în paginile de față o bună parte din explicațiile tehnice...)

— Despre „virtuțile” acestor utilaje vă rugăm să ne spuneți câteva cuvinte...

— În primul rând capacitatea lor de a executa o gamă mare de operațiuni, apoi înalta lor clasă de precizie.

— Și oamenii?

— La asemenea utilaje, în mod evident, nu pot să lucreze decât muncitori cu un înalt grad de calificare. De fapt e un lucru știut că la cele mai perfecționate mașini, nivelul cunoștințelor tehnice ale celor care

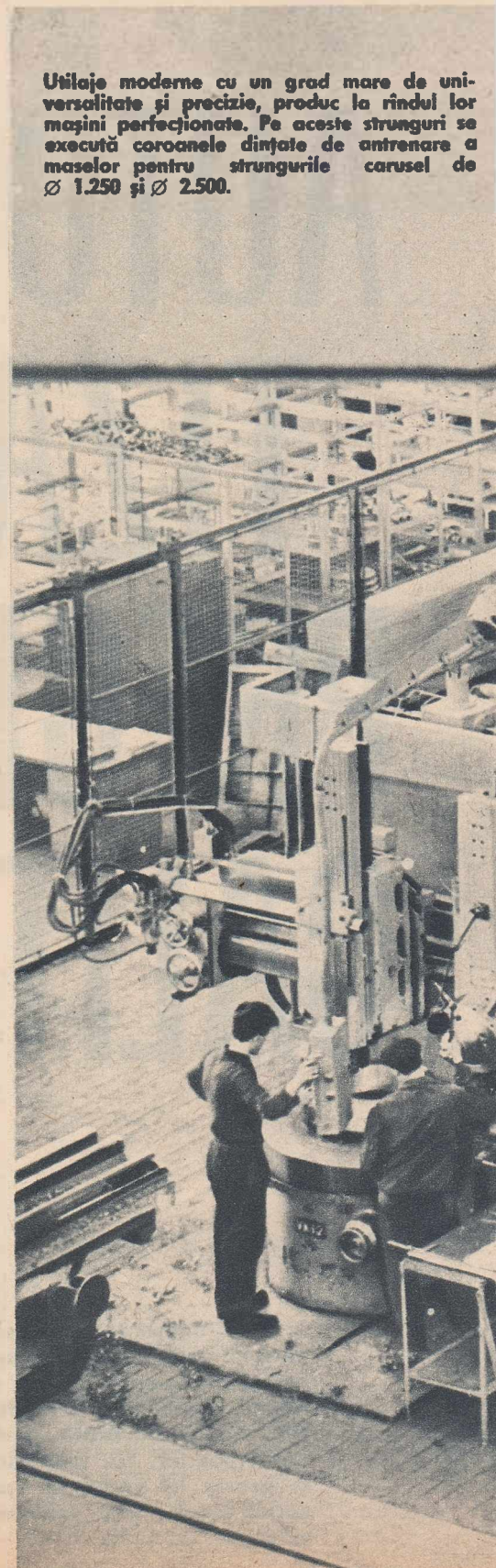
expus la Târgul internațional de la Leipzig în 1964 și este prezent și anul acesta, bucurându-se de atenție. După cum vedeți noi fabricăm — și vom fabrica și în viitor — mai multe tipuri de strunguri carusel ca: $\varnothing 1.000$, $\varnothing 1.600$, $\varnothing 2.000$, $\varnothing 3.200$.

— Numai atât?

— Bineînțeles că gama produselor noastre nu se reduce la atât. Ea include și mașinile orizontale de alezat și frezat de $\varnothing 80$, $\varnothing 95$, $\varnothing 125$ și $\varnothing 160$ și mașinile de frezat portal de $630/2.500$, $1.000/4.000$ și $1.600/4.500$.

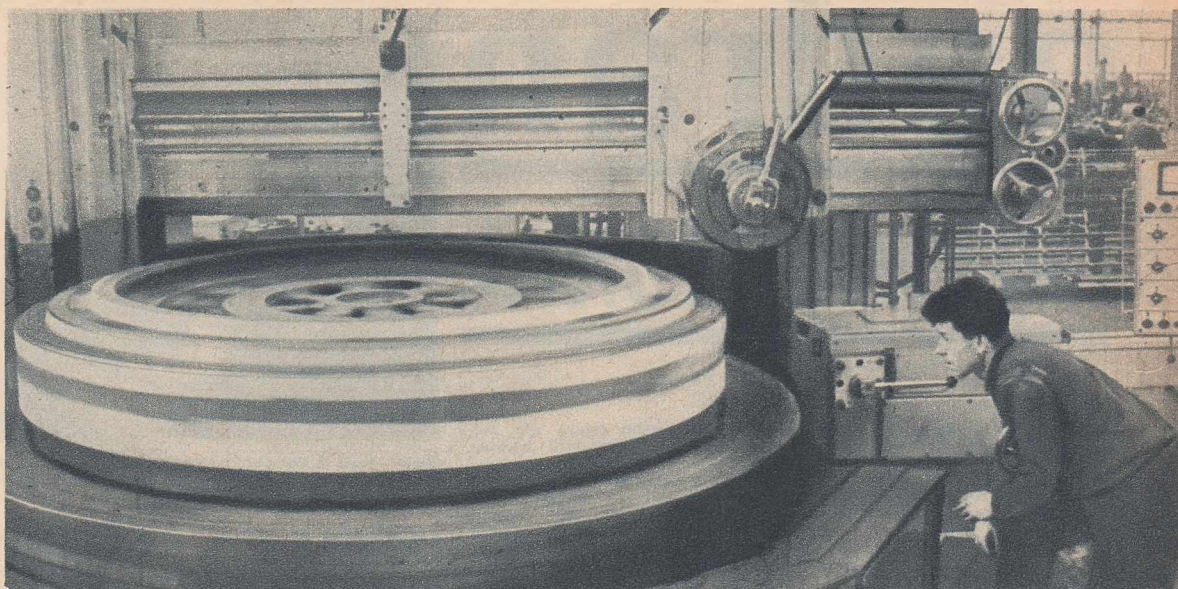
— Ce ne puteți spune despre performanțele mașinilor pe care le fabricați?

— Metaforic vorbind putem spune că ele au calitățile utilajelor care le produc. Concret: parametri și caracteristici funcționale la nivelul tehnicii actuale. Dacă studiem raportul dintre calitățile mașinii și efortul omului, observăm că acesta din urmă se simplifică. Gradul ridicat de automatizare, centralizarea majorității comenzilor de lucru ale mașinii la panouri de comandă, dimi-

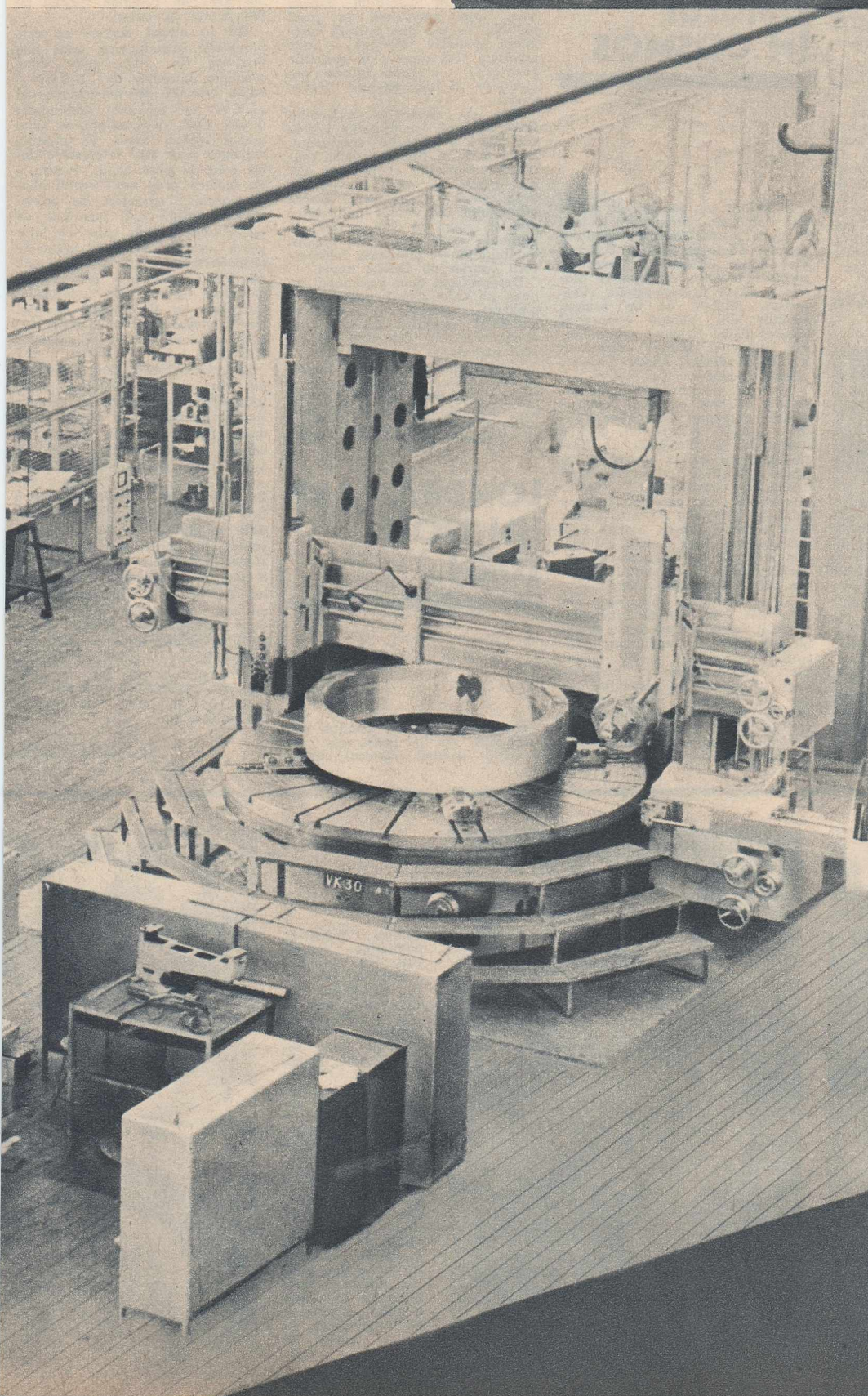

Utilaje moderne cu un grad mare de universalitate și precizie, produc la rândul lor mașini perfecționate. Pe aceste strunguri se execută coroanele dințate de antrenare a maselor pentru strungurile carusel de $\varnothing 1.250$ și $\varnothing 2.500$.

tehnicitate, ridicarea calificării și specializării cadrelor are o importanță deosebită. Asimilarea permanentă a unor produse, folosirea cu randament maxim a celor mai perfecționate agregate, aplicarea unor procese tehnologice și metode moderne, cer multă competență tehnică, profesională și cunoștințe mereu noi. O cifră sintetică — 470 — ne va edifica despre amploarea acțiunii de ridicare a calificării în uzină. Ea ne indică numărul muncitorilor, proiectanților,

Se prelucurează un reper pentru strungul carusel de \varnothing 2.500.

desenatorilor tehnici, care miercuri participă la cele 19 cursuri de pregătire profesională conduse de cei mai buni ingineri și maiștri. De altfel ziua de miercuri a fost decretată „ziua învățămîntului profesional”. Lectorii au fost aleși chiar din secțiile sau serviciile unde sînt organizate cursurile, măsură care s-a dovedit eficientă, întrucît predarea lecțiilor se face în strînsă legătură cu activitatea de producție a secțiilor.

Nu demult în jurul unei mașini puteau fi văzuți vreo treizeci de muncitori. Erau cursanții care asistau la o aplicație practică făcută de Panghe Gheorghe. Rectificarea tarozilor și a șuruburilor melcate pentru angrenajul melc roată melcată comportă operații care cer o pregătire tehnică superioară. Subiectul demonstrației viza însă tehnologia meseriei, mai precis alegerea pietrelor abrazive. Evident că muncitorii nu erau străini de caracteristicile acestor materiale, dar cazul prezenta o situație deosebită. Mașina lui Panghe este echipată cu un set mare de pietre abrazive. Era un bun prilej de a demonstra practic măiestria, cunoașterea aprofundată a meseriei.

Despre importanța cursurilor de ridicare a calificării ne vorbesc rezultatele practice. La mecanică mijlocie s-a constatat o sensibilă creștere a calității și productivității muncii. Numărul rebuturilor a scăzut. Muncitorii folosesc procedee avansate datorită aplicării unor regimuri intensive de lucru și metode de frezare mai eficiente, cum sînt de exemplu „frezarea în pachet” sau într-o singură prindere a mai multor piese. A scăzut și numărul pieselor respinse din cauza calității necorespunzătoare a suprafețelor prelucrate sau care nu se încadrau în cîmpul de toleranțe admis.

Pînă în prezent la F.M.U.A.B. s-au ținut 15 lecții din 32 prevăzute. Frecvența e ridicată: 85-90%. Uzina a creat condiții corespunzătoare. În afară de cele mai bune cadre afectate, cursanților li s-au pus la dispoziție săli de învățămînt, table și chiar caiete și creioane. Mulți muncitori s-au evidențiat dînd dovadă de sîrguință. Aceștia de altfel au fost evidențiați și în secțiile în care lucrează.

★

Producția de mașini-unelte a cunoscut în ultimul deceniu o dezvoltare ascendentă. Dacă în 1959 se fabricau 25 sortimente, în 1964 numărul lor s-a ridicat la 70, din care 58 sînt în fabricație de serie. Fabrica de mașini-unelte și agregate București face și ea parte din lanțul de uzine care participă la înzestrarea tehnică a economiei naționale cu utilaje moderne și de nivel tehnic corespunzător.

C. BOZBICI
Fotografii de Tralan PROSAN

„CONGO 196...?”

Thomas R. Kanza este unul dintre primii congolezi care și-au luat, în anii dinaintea proclamării independenței, o diplomă universitară. În 1960, când Congoul s-a înscris ca nou stat independent pe harta Africii, Kanza a fost trimis de guvernul Lumumba să prezinte noua republică la O.N.U., în Consiliul de Securitate. Actualmente el este însărcinat cu relațiile externe în guvernul constituit de Comitetul național al eliberării, care conduce lupta împotriva regimului lui Chombe. Acest militant al independenței congoleze este și autorul citorva lucrări consacrate țării sale. Prima sa carte, intitulată „Congo, țara celor doi evoluți”, datează din 1956; a doua, „Congoul în ajunul independenței”, și a treia, „Cîndurile unui congolez naiv”, au fost publicate în 1959. A patra sa carte este de dată foarte recentă și poartă titlul „Congo 196...?” și un subtitlu temporizator: „Curînd sau țirziu”.

Semnul de întrebare substituit ultimei cifre a numărului care indică anul sau acest „curînd sau țirziu”, nu sînt nicicum rodul vreunui spirit sceptic, ci pur și simplu marca unei gândiri lucide, a unei viziuni realiste. Experiența independenței congoleze a fost nefericită compromisă de la început; patrioții și-au propus, încă din 1961, să analizeze cauzele acestui eșec și să formuleze căile care să permită țării accesul la o adevărată independență. Acesta este obiectul celei de-a patra lucrări a lui Thomas Kanza.

„Congo 196...?” nu este o lucrare voluminoasă și didactică: este o carte mică, în care se succed, într-un stil agreabil, o serie de reflecții asupra problemelor politice, economice și sociale ale independenței congoleze, scrise în focul luptei. Autorul relevă cu deosebire dependența economică în care marile societăți miniere belgiene și din alte țări înțeleg să mențină Congoul prin metodele divizării și învrăjbirii. El subliniază de asemeni unele efecte negative ale noii structuri sociale în tinerile state. „Societatea africană, cîndva egalitaristă cînd era vorba de relații între negri, s-a dezintegrat în foarte scurtă vreme și prezintă două pătri distincte: grupul africanilor, care s-au integrat sau asimilat foștilor stăpîni grație puterii politice cîștigate, și ceilalți, care de-acum înainte constituie masele electorale”.

G. D.

PAKISTAN: LUPTA ÎMPOTRIVA SĂRII

Salinitatea solului constituie o mare calamitate în Pakistan. Spectacolul imenselor întinderi de pămînt acoperite cu o crustă albicioasă, care lucește la soare, este dezolant. Sarea se găsește aici în plină ofensivă împotriva pămîntului: ea a cucerit numai în districtele Lahore, Multan și Rawalpindi 1.200.000 ha de pămînt arabil și se apreciază că în tot Pakistanul a sustras agriculturii circa 4.000.000 ha.

Această stare de lucruri își are originea într-o acțiune întreprinsă în urmă cu opt decenii de fosta administrație britanică, care a avut inițiativa de a trasa, de-a lungul și de-a latul Pakistanului, mari canale de irigație, neținînd seama de specificul solului, care conține, atît la suprafață cît și în adîncime, cantități mari de sare. Apa irigațiilor s-a infiltrat în pămînt, dizolvînd sarea; apoi, sub influența căldurii soarelui, apa s-a evaporat, adunînd sarea atît la suprafață cît și în subsol.

Consecința tragică a acestui fenomen s-a concretizat în pierderea în fiecare zi a 50 ha teren cultivabil.

Civilizația secolului nostru nu este însă dispusă să cedeze în fața unor asemenea adversități naturale. Mîntea ingenioasă a omu-

lui contemporan a descoperit soluția ameliorării situației — ce-i drept, cu prețul unor mari eforturi. Prin pompare de la mari adîncimi cu ajutorul unor tuburi speciale, se aduce la suprafață apă curată care, dizolvînd sarea, o antrenează apoi spre adîncime. Aceasta presupune însă o irigare inversă gigantică, cu ajutorul căreia să se realizeze o adevărată „spălare” a solului.

Prin această metodă s-a reușit în ultimii doi ani să se obțină o ameliorare substanțială în unele districte.

Bătălia împotriva sării este încă în plină desfășurare; succesul acestei lupte va reda Pakistanului posibilitatea asigurării hranei numeroasei sale populații.

M. UNGUREANU

INCIDENTE DE... CIRCULAȚIE

O dată cu creșterea numărului accidentelor de automobil, proporțional cu intensificarea circulației se înregistrează și un spor al... incidentelor. La Paris, în apropiere de Place de la Madeleine, doi posesori de automobile s-au luat la ceartă pentru un loc de parcare și unul dintre ei — cardiac — a sucombat pe loc. Într-un alt cartier parizian, un conducător-auto, enervat, a scos

pistolul și l-a împușcat pe... rivalul său la locul de parcare. O a treia încercare a costat viața directorului revistei „Realités”, Alain Gilou, care a avut imprudența să zgîrie automobilul-sport al unui tînar, Joel de Gizancourt; proprietarul mașinii avariate s-a năpustit cu furie asupra celui ce l-a accidentat și l-a lovit cu atîta cruzime, încît victima a murit la un spital din apropiere fără să-și fi recăpătat măcar cunoștința. Judecătorul André Heilbronner, membru al Consiliului de Stat, a fost bătut de un individ numit Jean Le Bihan, care la poliție a declarat că nu a putut să suporte faptul că Citroenul judecătorului i-a tăiat calea.

Urmările tragice ale acestor abateri grave de la renumita „politese française” sînt analizate pe larg în presă, căutîndu-se — dincolo de pronunțarea sentințelor de către instanțele chemate să judece infracțiunile respective — cauzele care le generează. Publicația poliției franceze, „Liaisons”, abordînd aspectul psihologic al problemei, apreciază că cei ce se află la volan sînt stăpîniți de „un anumit complex, legat de mîndrie și putere” și că „orice atentat la drepturile conducătorului, considerate sacre, devin un atentat la puterea și mîndria lui”. Săptămînalul „Le Canard Enchaîné” comenta cu sarcasm: „Ar trebui introdus alături de permisul de conducere și obligativitatea unui permis de vînzare pentru cei ce se urcă la volan”.

Aprețierea cunoscutei reviste umoristice nu poate minimaliza însă realitatea îngrijorătoare a lipsei de stăpînire de sine, care devine contagioasă.

Z. F.

DESEGREGAREA SEGREGAȚIONIȘTILOR

Poliția din orașul North Haven, statul Connecticut (S.U.A.) a arestat trei studenți care au încercat să asasineze o „tînară pereche albă” (expresia aparține unui ziar american) pe motivul „greșit” că soțul este negru. „Noi sîntem împotriva căsătoriilor mixte” — au declarat studenții la anchetă. Partizanii segregării maritale din

Connecticut au administrat o lecție șoc populației locale și din alte regiuni ale Statelor Unite. Ei au demonstrat, deși în cazul respectiv este vorba doar de un accident, cît de desegregată, sau mai simplu spus cît de legată este soarta populației albe de cea a populației negre. De altfel nu este singurul caz care a demonstrat opiniei publice din Statele Unite că persecuțiilor rasiale li se aplică pe deplin dictonul: „știi unde încep, dar nu știi unde se termină”. Săptămîna trecută la Selma a fost lovit mortal la o manifestație pentru libertatea negrilor un pastor alb. Curtea Supremă a Statelor Unite a constatat, analizînd o serie de cazuri în care dreptul de a vota al populației de culoare era nerespectat, că hotărîrile tribunalelor din Mississippi creează precedente care pot fi folosite împotriva unui cerc mult mai larg decît cel al populației de culoare din Sud.

După cum semnaleză ziarul „New York Times” pînă și unii businessmen din Sud, care facuseră din sanctuarul rasist al Sudului baza inamovibilă și atotdurabilă a imperiilor lor financiare, agrare și în ultimul timp industriale, sînt de părere că „trebuie schimbată tactica”. Convorbirile unei ziarist cu reprezentanți ai cercurilor de afaceri din Mississippi au arătat că aceștia, „au tras concluzia că ceea ce este bun pentru politicienii segregacioniști nu este neapărat necesar pentru businessul din Mississippi”.

De ce? Din mai multe motive.

În momentul cînd, ca urmare a presiunilor luptei pentru libertăți cetățenești, s-au adoptat legi care obligă la lichidarea segregării, a milita pentru segregare înseamnă a încuraja încălcarea legilor. Or, după cum se spune într-o declarație a Consiliului Economic din Mississippi (care reamintește că această instituție a luptat împotriva legii federale a drepturilor civile înainte de adoptarea ei), „ordinea și respectul pentru lege trebuie menținute... Pe deapsa pentru violarea legii trebuie să fie aplicată în mod echitabil tuturor celor ce violează legea”. Cînd businessmenii din Mississippi vorbesc de „violarea legii” se gîndesc că asemenea acțiuni ale rasiștilor pot să-și găsească replică în acțiunile celeilalte părți, că exacerbarea conflictului drepturilor civile poate să ducă la extinderea luptei și în alte domenii, de pildă în al revendicărilor profunde cu caracter social-economic.

Din jocul acesta al presiunilor și intereselor se naște posibilitatea „adaptării gradate la realitățile economice și politice ale zilei” („New York Times”). Astfel se explică inițierea acum a unor noi acțiuni federale în acest domeniu. Rămîne de văzut cît de mare va fi rezistența grupurilor „ultra”, care au nostalgia întunecatei „impărății albe” a Sudului intangibil.

N. LUPU

Alungați de sare, peste 50.000 de pakistanezi își părăsesc anual pămînturile, devenite improprie pentru agricultură.

◀ Vorbind în cadrul unei recente conferințe de presă despre incidentele rasiale petrecute în statul Alabama și îndeosebi la Selma, președintele S.U.A., L. Johnson, a afirmat că acestea „au dat o lovitură profundă și dureroasă libertății americane...” „Ceea ce s-a întîmplat la Selma — a subliniat președintele — a constituit o tragedie americană”. Fotografia, transmisă de agenția americană U.P.I., înfățișează o coloană de negri care porniseră într-un marș spre Montgomery — pentru a cere respectarea legii cu privire la drepturile civile — înloarsă din drum de poliția din Selma care a recurs la „bariere” de gaze lacrimogene.

▶ Cîteva mii de muncitori și membri ai familiilor lor din Tokio au demonstrat în fața municipalității orașului în semn de protest împotriva prețurilor și taxelor ridicate.

